

princippet om decentralisering til kommunerne af den direkte borgerorienterede administration, der lå til grund for opgavefordelingen mellem stat og kommuner ved kommunalreformen. Forslaget indeholdt en ordning, der ret nøje følger den ordning, der ved skattestyrelsesloven af 1977 blev gennemført på ligningsområdet.

Efter dette forslag, der citeres i sin helhed nedenfor, skal 1. instans være en kommunal vurderingskommission i lighed med ligningskommissionerne med et kommunalt sekretariat, der varetager rutineopgaverne samt ukomplicerede vurderinger efter vurderingskommissionens anvisninger.

Også vedrørende 2. instans foreslås skattestyrelseslovens model med dannelse af vurderingsråd med et geografisk virkefelt som skattekreds og statslige sekretariater og uden personsammenfald med vurderingskommissionerne. Denne 2. instans skal behandle klager over vurderingskommissionernes afgørelser, inden disse eventuelt påklages videre til landsskatteretten.

Udtalelsen ender med en påpejning af, at der vil kunne opnås betydelige besparelser, såfremt ejendomsvurderingerne blev henlagt til de kommunale ligningskommissioner og de statslige skatteråd og amtstigningsråd. Disse kommissioner og råd er allerede kendt med sagsområdet, idet de efter de gældende regler foretager ejendomsvurderinger vedrørende boopgørelser.

Den omhandlede udtalelse i betænkning nr. 869 har følgende ordlyd:

»Det har været et klart princip ved den omfattende opgaveomlægning inden for den offentlige forvaltning i de senere år, at den direkte borgerorienterede administration henlægges til kommunerne. Den gældende vurderingslov har taget det første skridt herimod ved at pålægge kommunerne at udføre vurderingsrådenes sekretariatsforretninger, idet det i § 39 A er fastsat, at kommunen yder vurderingsrådene bistand af kontormæssig art. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler herfor.

Den kontormæssige bistand omfatter foruden almindelige sekretariatsforretninger også udarbejdelse af forslag til vurdering af de såkaldte ukomplicerede ejendomme på grundlag af udskrift af ejendomsstamregistret, salgsstatistik, normtal m.v. efter nærmere aftale med vurderingsrådene.

Når hertil kommer, at kommunerne har ansvaret for den administration, der skal tilvejebringe vurderingsforslagene for den overvejende del af ejendommene, samt fører og ajourfører såvel ejendomsstamregistret som bygnings- og boligregistret, der er en forudsætning for den foreslåede forenkling og rationalisering af vurderingsarbejdet, er det naturligt, at kommunerne også udmelder den myndighed, der har det formelle ansvar for vurderingernes gennemførelse.

Hensynet til borgernes retssikkerhed taler afgørende for at foretage en opdeling af vurderingsmyndighedernes organisation i flere af hinanden uafhængige instanser, og især forekommer det ubetinget nødvendigt, at der ikke bliver tale om personsammenfald inden for disse instanser.

Det synes herefter nærliggende at opbygge en myndighedsstruktur efter de samme principper, som er nedlagt i skattestyrelsesloven vedrørende ligningsmyndighederne, således at vurderingsmyndighederne deles i en kommunal vurderingskommission som 1. instans og et statsligt vurderingsråd som klageinstans. Det statslige tilsyn med vurderingerne foreslås varetaget af amtsvurderingsråd.

Vurderingskommissionens geografiske virkefelt bliver herefter kommunen. Antallet af personer i hver af de 275 vurderingskommissioner foreslås fastsat af kommunalbestyrelsen, dog med maksimalt 1 medlem for hver 5.000 ejendomme og ikke mindre end 5 medlemmer. For hele landet vil det samlede antal herefter blive på ca. 1.400 medlemmer fordelt således:

	medl.
København	15
Århus	11
Odense	9
Ålborg	9
271 kommuner à 5 medlemmer ..	<u>1.355</u>
I alt	<u>1.399</u>

Vurderingskommissionerne foreslås etableret efter samme retningslinjer som ligningskommissionerne. Kommissionen vælger selv sin formand.

Forslaget betyder således, at antallet af medlemmer i den nuværende 1. instans reduceres fra 3.814 vurderingsmænd og 224 vur-